

Sygn. akt V CSK 564/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości D. sp. z o.o. w C.
przeciwko A. sp. z o.o. w likwidacji w Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa uzasadniła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania:

- 1) wystąpieniem istotnego zagadnienia prawnego: czy gdy od umowy o roboty budowlane odstąpiono ze skutkiem *ex tunc* wynagrodzenie należne wykonawcy na podstawie art. 494 k.c. podlega obliczeniu według stawek ustalonych w tej umowie, czy według stawek rynkowych,
- 2) potrzebą wykładni art. 379 § 2 k.c. w celu wyjaśnienia - pod kątem możliwości zastosowania art. 491 § 2 k.c. w razie zwłoki wykonawcy robót budowlanych co do części świadczenia - czy świadczenie wykonawcy robót budowlanych jest podzielne w rozumieniu art. 379 § 2 k.c.

Tak umotywowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienie objęte wnioskiem skarżącej nie spełnia tych wymagań. Nie pozostaje w związku ze stanem faktycznym sprawy. Według ustaleń Sądu Apelacyjnego (s. 11 uzasadnienia), strona pozwana odstąpiła od umowy jedynie w zakresie robót niewykonanych, a więc wyłącznie ze skutkiem na przyszłość (*ex nunc*).

Z tej samej przyczyny nie mogłaby mieć wpływu na wynik sprawy także oczekiwana przez stronę powodową wykładnia art. 379 §2 k.c. O jej zbędności w sprawie przesądza jednak również i to, że - jak wyjaśniono w piśmiennictwie

i niektórych orzeczeniach (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2007 r., V CSK 30/07) - w art. 491 § 2 k.c. jest mowa nie tylko o zobowiązaniach podzielnych w rozumieniu art. 379, ale i o świadczeniach podlegających podziałowi ze względu na ich częściowe spełnianie w czasie.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013. 461).

[aw]